

Jóhannes B. Sigtryggsson og Ellert Þór Jóhannsson

Dönsk-íslensk orðabók Konráðs Gíslasonar í stafrænni gerð

1 Inngangur

Dönsk orðabók með íslenskum þýðingum (1851) eftir Konráð Gíslason (1808–1891) skipar sérstakan sess í sögu íslenskra orðabóka. Hún varð til á tímum mikilla samfélagsbreytinga á Íslandi þegar danska var mjög áberandi, m.a. í stjórnsýslu og lagamáli, og í henni kveður við nýjan og nútímalegri tón en áður hafði tíðkast í íslenskri orðabókargerð.

Í þessari smágrein greinum við stuttlega frá sögu þessarar merku orðabókar og efnistöku en einnig frá yfirstandandi verkefni á Árnastofnun við gerð stafrænnar útgáfu hennar á vefnum og þeim áskorunum sem felast í því að umbreyta prentaðri bók með flóknu skipulagi í rafræna heimild.

2 Prentaða orðabókin frá 1851

Orðabókagerð á Íslandi hófst fyrir alvöru á sautjándu og átjándu öld. Helstu verk frá þessum tíma eru *Lexicon Islandicum* (1683) eftir Guðmund Andrésson og *Nucleus latinitatis* (1738), latnesk-íslensk orðabók eftir Jón Árnason biskup. Í útgáfu danska málfræðingsins Rasmus Rasks á íslensk-latnesk-danskri orðabók Björns Halldórssonar árið 1814 var orðaforði samtímans meira í forgrunni en áður. Það sama má segja um orðabók Konráðs þótt hann legði einnig mikla áherslu á að nýta miðaldertexta þegar hægt var.

Konráð Gíslason var Fjölnismaður, filólóg og áhrifamaður í málvöndun á nítjándu öld og dvaldi í Kaupmannahöfn við nám og fræðastörf nær alla ævi. Hann taldi brýnt að Íslendingar hefðu aðgang að góðum orðabókum. Hvötin var einkum sú að menn myndu geta tjáð sig um hvað sem er og þá einnig nýjungar á ýmsum sviðum sem fylgdu nítjándu öldinni (sjá Aðalgeir Kristjánsson 2003:203–210).

Dönsku uppflettiorðin eru að mestu leyti fengin úr *Dansk Ordbog* (1833) eftir Christian Molbech en fjölmörgum alþjóðlegum tökuorðum var bætt við úr *Fremmedord-Bog* (1844) eftir Ludwig Meyer (sjá Guðrúnu Kvaran 2013). Orðabók Molbechs er einmála, þ.e. dönsk orð með skýringum á dönsku og skipulag orðabókar Konráðs ber keim af henni.

Upphaflega ætlaði Konráð að semja dönsk-íslensku orðabókina ásamt Jóhanni Halldórssyni (1809–1844) en Jóhann náði aðeins að semja frumdrög að stafkaflanum m og hluta af n áður en hann lést af slysförum. Vinnan við orðabókina hófst um 1840 og eftir um tíu ár var hún loks tilbúin til útgáfu. Prentaða bókin er 596 blaðsíður í stóru þridálka broti og hefur að geyma 52.620 uppflettiorð. Í henni er bæði notað gotneskt letur og latínuletur: dönsku uppflettiorðin eru með gotnesku lettri en íslensk jafnheiti, þýðingar og skýringar með latínuletri. Mismunandi leturstærðir koma jafnframt fyrir. Þetta sést á hluta blaðsíðu sem sýndur er á *Mynd 1*.

Blómsteranlæg—blygðm.

51

lingdomens Blómster æskublómi. Lífirð Blómster blómi lífsins (sb. í broddi lífs síns). — b) blómjurt: Svad faldet denne Blómst. Plante en Blómst í en Urtepotte. (sb. Marblómst, Faveblómst, Pragt-blómst.) — óeignil.: Blétalenþéð Blómster.

Blómsteranlæg blómeild í jurtagerði. Blómsterbanc (í skáldskap) = Blómstervci.

Blómsterbed blómceitur í aldingagerði. Blómsterbelig (í skáldskap), blómskreyttur bústaður.

Blómsterbæd (í skáldskap), blómströnd, blómbakkí.

Blómsterbúnd = Frugtubúnd. Blómsterduft blómrúnnur (rúnnur af blómm).

Blómsterbæger (í grassafreði), a) króna (corolla). sb. Blómsterfrænt, Blómsterfalt. — b) blómbóli (periantheum).

Blómsterbænt, [Bænt] heit = Drið-bænt, blómstia.

Blómsterbal (í skáldskap), blómdalur. Blómsterdragt (í skáldskap), blómskrúði: Vaeren í sin B.

Blómsterduft ilmur (angr) af blómi: Engene B. ilmurrinn úr grasinu. Blómsterdugg dugg á blómi.

Blómsterduft blómskúfur. Blómsterelstfer sa sem hefur mættur á blómi.

Blómstereng (skáldleg), blómengi. Blómsterfræ blómfæ.

Blómstergartner blómfagandi. Blómsterglas glas til að hafa blóm í.

Blómstergreen blómkvisl á við. Blómstergrei, [sb. grei], blómi gróinn.

Blómsterhæve blómgardur (sb. laukagardur). Blómsterhængel hengiblóm.

Blómsterfall = Blómsterrænt. Blómsterrænter blómpækjandi. Blómsterríngar blómspríng (mög

Blómsterríngar blómspríng; sb. Blómsterrænter.

Blómsterríngarleggur undir blómi eða blómm.

Blómsterríngarleggur uppdrautur blóma. — b) uppdregin blóm.

Blómsterríngar blómgunartími. Blómsterríngar, blómvægur lífna. sb. Blómsterríngar.

Blómsterríngar (í skáldskap), blómfjöld; umull af blómm.

Blómsterríngar það sem búið er til í líkingu blómstra (blómstursamur, rósavafnaður, o. s. frv.).

Blómsterríngar planta sem ræktuð er vegna blómsins.

Blómstre (hár), h. s. 1, standa í blóma, vera (al)blómgaður: Trætt (Planten) blómstret. — 2) óeignil.: En blómstrende (blómleg) Þige (sb. blómarós). En blómstrende Tíflans (Sundbæ, Alder). Eðvæðene blómstrende stóðu með miklum blóma. Hæðene blómstrende var í bæta gengi. — b) b. frem blómstang (eignil og óeignil.).

Blómsterríng, n. -tr, sk., það að blómstre.

*Blóm, n. -t, e., hjartur á hár og höruð, (ljós að yfirlitum), hjarthærdur (sb. hvíjarpr Finn. VII).

*Blómbæ, n. -t, kvk., hjarthærdur kvennamður. Gægstætt: Blómbætt.

Blót, n. -t, e., ber, eintómur, a) eignil. c) (blómbætt), ber, nakinn: Rætt blótt Rætt berfættur. Rætt b. Hætt berfættur. Gætt b. þaa Dætt ganga berfættur. — 2) hlífarslaus, vopnlaus, slýppur: Eðvætt með blótt Rætt með tómm hnefunum. Gætt fig b. lja hoggstættar á sjer (bætt eignil. og óeignil.); sb. blóttar. — 3) See neget með blótt Rætt (sb. ubevætt) með herum augum. — 4) (slíðlaus), nakinn, brúðginn: Gætt með b. Rætt í Hætt. — 5) (sem ekkert

Blómsterríngar.

Blómsterríngar (sb. blómsterríngar, n. eins, kl., [blómsterríngar], blómmur.

blómst (hár), h. s. 1, [blómst], blómm, móka: Hætt blómstet lirt það rann í brjóstið á honum. sb. blómstet.

Blómstet, sk., það að blómstet.

Blómstet, n. eins, kl., [e. o. blómm, kl., af óegn. blómm, blómm; sb. blómm og blygð], logi, hál: Tættet et B. og þaa Tættet. Tættet B. og B. — b) kyndill: Bætt et B. og et B.

Blómstet, n. eins, kl., blygðun og blygð (í öllum merkingum).

Blómstet, (kl.), blómmaviti. Blómstet blómmaviti eldur, blómm, logi, hál.

blómstet rauður sem eldsblómm. blómstet (hár), h. s. 1, [blómm, blómm], blómm: B. og B. ad fættar upp.

— b) vera blómmstet; (sb. blómmstet, rómna út undir eyru): B. í Hættet. Blómmstet Rætt.

Blómmstet, sk., það að blómmstet.

Blómmstet, n. eins, kl., [blygðet, blygðet; sb. blygðet, blygðet; sb. blygðet, blygðet, einurðarlítt, upphættarlítt (sb. oframur): Þigett er meget b. (Ea den blygðet, eða þigett, er varla haft).

Blygðet, n. kl., kl., [blygðet], bly (plómm); B. er det tungstet Rætt nætt Gætt og Dættet.

Blygðet blygðet í þætt.

Blygðet, n. -t, e., svipaður blygðet; blygðet.

Blygðet sjá Blygðet.

Blygðet það sem gjórt er úr blygðet. Blygðet blygðet sa sem er við e-a blygðet.

Blygðet blygðet. sb. Blygðet. *Blygðet = Blygðet. Blygðet blygðet olvinn sem blygðet er soðin í.

Mynd 1: Hluti af síðu úr orðabók Konráðs.

Orðabókin hefur ýmis sérkenni. Eitt það helsta er að Konráð forðast nær allveg að nota tökuorð sem jafnheiti danskra hugtaka. Málhreinsun sem jókst ásmegin á níttjándu öld hafði greinileg áhrif á hann hvað þetta varðar (Kjartan G. Ottósson 1990:101). Stundum eru mál-farsathugasemdir í orðabókargreinum en þó ekki oft. Við uppfletti-orðið **abekat** stendur til að mynda: „*apaköttur* er ekki rétt íslenska“. Í flestum tilvikum eru þó málhreinsunarviðhorf Konráðs ekki sett fram með jafn afdráttarlausum hætti heldur birtast þau óbeint í meðferð hans á fjölmörgum uppflettiordum. Hann bendir oft á skyldleika dönsku og íslensku þegar „sama orðið“ er notað í báðum málum og sýnir gjarnan forníslenska orðmynd. Björn M. Ólsen (1891:66) taldi orðabók Konráðs hafa haft mikil áhrif á íslenskt mál: „Engin bók, sem út hefur komið á þessari tungu, hefur gert jafnmikið til að uppræta dönsk áhrif úr máli voru og þessi. ... Í fjörutíu ár hefur hún kennt ungum sem öldnum ekki aðeins að skilja dönsku heldur einnig að þýða hana á hreina íslensku.“

Konráð reyndi einnig mjög oft að nota fornyrði sem jafnheiti og studdi það gjarnan með tilvitnunum í forna texta. Við samningu íslensku skýringanna nýtti Konráð efni úr miðaldabókmenntum, handritum og eldri orðabókum þar sem því var við komið. Gott dæmi er uppflettiorðið **krigsgud** sem hann þýðir með þremur íslenskum samsvörum úr þremur ólíkum miðaldaritum, sem hann vísar til með skammstöfunum: „**bardagaguð** (Al = Alfræði.), **orustuguð** (Trójum. = Trójumanna saga), **vígaguð** (Sn. E. = Snorra-Edda)“.

Ef ekki fundust heppileg jafnheiti í samtímamálinu eða í fornu máli voru oft hafðar í staðinn langar skýringarsetningar eins og tíðkuðust í orðabók Molbechs. Hér á eftir fara nokkur dæmi um skýringar á orðum sem ekki áttu sér beina íslenska samsvörun á þessum tíma:

- **barbeerskilt** (látúns-)skálar sem hanga úti fyrir hjá rökurum til að sýna að þeir eigi þar heima
- **dessert** aukamaturlátúns (t. a. m. aldini, bakstur, eða þvíuml.) sem borðaður er seinast
- **fritænker** sjálfbyrgingur í trúarefnum (þ. e. sá sem ekki þykist þurfa að trúa því sem ritningin segir)
- **gadestryger** þess konar landeyða (iðjuleysingi) sem er að flækjast á strætunum og nennir ekkert að gera

Nýyrði eru fremur sjaldgæf. Kjartan G. Ottósson (1990:101) segir þó að elsta dæmið um nýmerkinguna *vél* sé í orðabókinni. Konráð vísar þó einstaka sinnum í nýleg nýyrði eins og þýðingarnar *eldloft* úr orðabók Björns Halldórssonar (1814) og *vindblá* í orðabók Gunnlaugs Oddssonar (1819) fyrir *æther* og tilgreinir einnig hið fræga nýyrði Jónasar Hallgrímssonar vinar síns, *ljósvaki*, fyrir þetta fyrirbrigði.

Í orðabókinni er einnig að finna margvíslegar aðrar upplýsingar. Ýmislegt í dönsku samfélagi á þessum tíma átti sér ekki hliðstæðu á Íslandi og því engin íslensk heiti. Konráð bætti þá stundum við skýringum. Dæmi um þetta er danska orðið **adressecalender** ‘heimilisfangaskrá’, þar sem hann bætir við skýringunni „til þess að geta fundið fólk í borgum“.

3 Stafræn útgáfa orðabókarinnar

Dönsk-íslensk orðabók Konráðs Gíslasonar er mikilvæg heimild um íslenskan orðaforða og málhreinsun á nítjándu öld en er óaðgengileg

og óáreinnileg. Það er því verðugt verkefni að vinna stafræna gerð hennar sem væri hægt að birta á veraldarvefnum.

Auður Hauksdóttir, fyrrverandi prófessor í dönsku við Háskóla Íslands, lét ljóslesa orðabókina fyrir nokkrum árum í tengslum við rannsóknarverkefni. Þar með urðu til tiltölulega villulitlar stafrænar textaskrár sem starfsmaður Auðar, Sofus Matthias Skjærlund, leiðrétti. Árið 2024 var síðan stofnaður sérstakur vinnuhópur við Árnastofnun sem hafði það að markmiði að gera orðabók Konráðs aðgengilega á netinu. Í þessum hópi eru Ellert Þór Jóhannsson, Jóhannes B. Sigtryggsson, Samúel Þórisson og Þórdís Úlfarsdóttir.

Þótt ljóslesturinn hafi skilað góðum árangri varðveitir hann ekki greinarmun á gotnesku lettri og latínuletri né mismunandi leturstærðir og gleitt letur. Til þess að gera kleift útgáfu orðabókarinnar á vef og margvíslega leitarmöguleika þurfti að vinna áfram með textann. Sú vinna fól meðal annars í sér:

- samræmingu og hreinsun textans,
- sameiningu allra skráa fyrir hvern staf,
- að tryggja að orðabókargreinar sem náðu yfir mismunandi dálka eða blaðsíður yrðu sameinaðar,
- gerð yfirlits- eða indexskrár,
- umbreytingu textans yfir í einfalt XML-snið,
- skiptingu orðabókargreina í undirþætti,
- gerð forrits sem auðkennir lýsigögn,
- gerð forrits sem auðkennir heimildartilvísanir
- og gerð forrits sem greinir tungumál (dönsku, íslensku og latínu).

Á *Mynd 2* sést munurinn á upphaflega XML-skjalinu og fyrstu yfirförnu útgáfu þess þar sem stafir höfðu verið samræmdir og óþörfum bilum útrýmt.

Donsk_ordabok_med_islenzkum-p14-part2-clean.txt [CHANGED] 🗑			
	@@ -1 +1 @@		
1	-- A er raddarstafur, = ísl. a, og hefur skjótt	1	++ A er raddarstafur, = ísl. a, og hefur skjótt
2	-- atkvæði í sumum samstöfum, en seint í sumum.	2	++ atkvæði í sumum samstöfum, en seint í sumum.
3	-- (Nafnið á staf þessum er a, en ekki á.) Tvitekið	3	++ (Nafnið á staf þessum er a, en ekki á.) Tvitekið
4	-- a (aa) hefur sama atkvæði og ísl. o (ekki ó).	4	++ a (aa) hefur sama atkvæði og ísl. o (ekki ó).
5	-- -Orðskv.: Den, fóm har fagt A, maa og	5	++ -Orðskv.: Den, som har sagt A, maa og
6	-- fíge B (það er ekki nóg að byrja e-ð), og	6	++ síge B (það er ekki nóg að byrja e-ð, og
7	-- hætta svo við allt saman; það er illt að hætta í	7	++ hætta svo við allt saman; það er illt að hætta í
8	-- miðju kafi).	8	++ miðju kafi).

Mynd 2: Ljóslesið skjal fyrir (til vinstri) og eftir (til hægri) fyrstu yfirferð.

Flóknasti þáttur verkefnisins var að greina í sundur aðaltungumál orðabókarinnar, dönsku og íslensku. Slík aðgreining er forsenda margvíslegrar leitar. Til þess þurfti að nota máltækniaðferðir til að bera textann saman við íslensk og dönsk gagnasöfn yfir orðmyndir. Samúel Þórisson starfsmaður Árnastofnunar og meðlimur vinnuhópsins sá um alla tölvuvinnu.

Hvað íslensku varðaði reyndist þetta tiltölulega einfalt þar sem nauðsynleg gögn voru að mestu fyrir hendi í *Beygingarlýsingu íslensks nútímamáls* (BÍN) sem hefur að geyma beygingarmyndir um 356 þúsund orða. Aðeins þurfti að taka tillit til nokkuð reglubundins munar á stafsetningu milli orðabókarinnar og nútímans, svo sem að *je* samsvarar *é* og *z* s.

Danskur hluti orðabókarinnar reyndist hins vegar flóknari. ISLEX, margmála íslensk-norræn orðabók sem nær yfir dönsku, veitti þó hluta þeirra upplýsinga sem þurfti. Öll dönsk orð voru sótt úr gagnagrunni ISLEX og allar beygingarmyndir þeirra búnar til með dönsku forriti. Jafnframt voru skilgreindar viðbótarreglur til að auðkenna tungumálin. Þannig voru til dæmis orð sem innihéldu bókstafinn *ø* flokkuð sem dönsk en orð með *ø* sem íslensk. Einnig voru samhengisvísar (e. *contextual markers*), svo sem dönsku ábendingarfornöfnin *denne* og *dette* og önnur algeng smáorð sem eru einkennandi fyrir annað hvort tungumálið, nýtt við greininguna.

Þessi aðferð reyndist árangursrík við að aðgreina tungumálin. Hins vegar var ekki alltaf hægt að greina sjálfvirkt orð sem eru formlega eins í báðum málunum, svo sem *mig*, *var* og *af*. Þau voru því merkt sérstaklega í XML-skjalinu og farið handvirkt yfir þau. Jafnframt var ákveðið að merkja latnesk orð sérstaklega. Þótt latína sé hvorki frum- né markmál orðabókarinnar kemur hún allvíða fyrir, einkum í heitum jurta og dýra.

Þegar XML-skjalið hafði verið samræmt og yfirfarið var unnt að bæta við ýmsum lýsigögnum sem höfðu verið auðkennd. Samúel hannaði

að lokum ritstjórnarviðmót til áframhaldandi vinnslu gagnanna. Á Mynd 3 sést þetta ritstjórnarviðmót þar sem mismunandi tegundir merkinga eru sýndar með ólíkum litum. Íslenskur texti birtist með bláu lettri, danskur með rauðu og orð sem óljóst er hvort séu dönsk eða íslensk eru auðkennd með grænum lit. Orð sem falla ekki skýrt undir hvort tungumál um sig eru merkt með gulu, til dæmis latnesk hugtök, orð með óhefðbundinni eða rangri stafsetningu eða orð sem ekki tókst að flokka sjálfvirk.

Frostvind (161-1-52)

Frostvind frost og hvassviðri; frostgola.

frottere (161-1-54)

* frottere, ás. f. núa, nugga. Sb. gnide.

Frue (161-1-56)

Frue (og Fru framan við nafn, t.a.m. Fru M.), *fr.* -r, *kvk.* frú, (sb. lafði). Vor **F.** vor frú heilög María, María drottning, María mey: Vor **F.** **Dag** i Fasten boðunardagur Maríu. Við Maríu eru kenndar ýmsar jurtir, t.a.m. Vor **Fru**s **Sengehalm** blóðberg **thymus serpyllum**.

Mynd 3: Hluti textans þar sem auðkennd eru orð sem þarfnast handvirkar yfirferðar.

Viðmótið gerði einnig mögulegt að merkja ýmiss konar aðrar upplýsingar sem ekki varða sjálfa tungumálagreininguna (sjá Mynd 4), svo sem *fornt*, *hlekkur* (tengill á annað uppflöttiorð), *hornklofi* (viðbótarupplýsingar innan hornklofa), *málsháttur*, *sbr.* (millivísun), *sjaldhaft* og *tilvitnun*.

ans forboði, *Björgv. býjarskip*), bann: Lade et F. udgaae. Der Mod Døden kan ingen gjøre F. **eitt sinn skal hver deyja**

: **Dagens F. Dødens F.**

I.

a í kennslu hjá e-m meistara: **St** **kyldu-kennslu**.
u): **Plante Træer** (Kaal) i **Forbun**

ae (slutte, stifte, oprette, bryde, opnæve) et F. Et F. imellem to

Fornt

Hlekkur

Hornklofi

Málsháttur

Samber

Sjaldh

Tilvitnun

Afmerkja

Mynd 4: Valmynd ritstjórnarviðmóts sem birtist við að hægrismella og gerir kleift að merkja valin orð eða textabrot með skjótum hætti (hér málshátt).

Þessi aðferð við að bæta við aukaupplýsingum auðveldaði verkið þótt vinnan hafi reynst tímafrek. Nafnlaus styrkur til verkefnisins gerði þó kleift að ráða stúdent í hlutastarf í nokkra mánuði til að sinna þessum þætti. Þegar þetta er ritað hafa yfir 80% texta bókarinnar verið yfirfarin.

4 Lokaorð

Dönsk-íslensk orðabók Konráðs Gíslasonar er mikilvæg heimild um íslenskt mál á nítjándu öld og geymir mun meiri upplýsingar en hefðbundin orðabókargögn ein og sér. Stafræn gerð hennar bætir aðgengi að efninu til muna og skapar jafnframt ný tækifæri til rannsókna og greiningar. Ljóst er að nákvæm greining gagnanna er nauðsynleg til að efnið verði að fullu leitarhæft og nýtanlegt í rannsóknum.

Talsverð vinna er þó enn fyrir höndum. Skilgreina þarf fleiri gagnategundir, leiðrétt villur sem enn finnast og vinna frekar með íslenska textann, til dæmis gerð lemmalista til að hægt verði að leita í íslenskum hluta orðabókarinnar og þróa fjölbreyttari leitarmöguleika. Þegar þessu er lokið verður orðabók Konráðs Gíslasonar hýst á sérstökum vef hjá Árnastofnun sem allir munu getað skoðað.

Heimildir

Aðalsteinn Kristjánsson. 2003. *Síðasti Fjölnismaðurinn. Ævi Konráðs Gíslasonar*. Skrudda.

BÍN = Beygingarlýsing íslensks nútímamáls. Kristín Bjarnadóttir og Kristín Ingibjörg Hlynisdóttir (ritstj.). Stofnun Árna Magnússonar í íslenskum fræðum. <https://bin.arnastofnun.is/>.

Björn Halldórsson (útg.). 1814. *Lexicon Islandico-Latino-Danicum Biørnionis Haldorsonii*. Biørn Haldorsens islandske Lexikon. Ex Manuscriptis Legati Arna-Magnæani cura R. K. Raskii editum. I–II. Havniæ.

Björn M. Ólsen. 1891. Konráð Gíslason. *Tímarit Hins íslenzka bókmenntafélags* 132:3–96.

Guðmundur Andrésson (útg.). 1683. *Lexicon Islandicum*. Havniæ.

Guðrún Kvaran. 2013. Orðabókarstörf Konráðs Gíslasonar. *Orð og tunga* 15:95–119.

Gunnlaugur Oddsson. 1819. Orðabók, sem inniheldr flest fágæt, framandi og vandskilinn ord, er verda fyrir i dönskum bókum. Kaupmannahöfn.

Jón Árnason (útg.). 1738. *Nucleus latinitatis*. Hafniæ.

Konráð Gíslason. 1851. *Dönsk orðabók með íslenzkum þýðingum*. Kaupmannahöfn.

Lykilorð

söguleg orðabók, stafræn gögn, málhreinsun

Keywords

historical dictionary, digitalization, language purism

Abstract

This short article discusses ongoing efforts to prepare a new digital version of Konráð Gíslason's Danish-Icelandic dictionary (*Dönsk orðabók með íslenskum þýðingum*) published in 1851. We account for the main structural characteristics of this important work and how it was shaped by Gíslason's ideas on language purism. We discuss the workflow of the current project and how the lexicographic content is processed, both automatically as well as manually where needed. The final goal is an online resource where users can easily access the wealth of information on 19th century Icelandic found in this dictionary.

Jóhannes B. Sigtryggsson
Stofnun Árna Magnússonar í íslenskum fræðum
Arngrímsgötu 5
IS-107 Reykjavík
johannes.b.sigtryggsson@arnastofnun.is

Ellert Þór Jóhannsson
Stofnun Árna Magnússonar í íslenskum fræðum
Arngrímsgötu 5
IS-107 Reykjavík
ellert.thor.johannsson@arnastofnun.is